

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11423/2022
06.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача Привредно друштво Удружење – Национални биро осигуравача Црне Горе, са седиштем у Подгорици, чији је пуномоћник Никола Милошевић, адвокат у ..., против противника предлагача АА из села ..., чији је пуномоћник Драган Ранђеловић, адвокат из ..., ради признања стране судске одлуке, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Нишу Гж 1031/22 од 12.05.2022. године, у седници одржаној 06.03.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија противника предлагача изјављена против решења Апелационог суда у Нишу Гж 1031/22 од 12.05.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Решењем Вишег суда у Врању Р 17/21 од 02.02.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован предлог предлагача за признање пресуде Основног суда у Подгорици П 2374/14 од 04.07.2014. године, којом је противник предлагача тамо тужени, обавезан да предлагачу тамо тужиоцу, на име регресног захтева, исплати 3.435 евра са законском затезном каматом од 12.07.2021. године до исплате, као и да тужиоцу накнади трошкове поступка од 100 евра. Ставом другим изреке, предлагач је обавезан да противнику предлагача накнади трошкове ванпарничног поступка од 154.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности решења.

Решењем Апелационог суда у Нишу Гж 1031/22 од 12.05.2022. године, ставом првим изреке, преиначено је првостепено решење, тако што је усвојен предлог предлагача за признање пресуде Основног суда у Подгорици П 2374/14 од 04.07.2014. године, којом је противник предлагача тамо тужени, обавезан да предлагачу тамо тужиоцу, на име регресног захтева, исплати 3.435 евра са законском затезном каматом од 12.07.2021. године до исплате, као и да тужиоцу накнади трошкове поступка од 100 евра. Ставом другим изреке, противник предлагача је обавезан да предлагачу накнади

трошкове поступка од 188.300,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, противник предлагача је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања са предлогом да се о ревизији одлучи применом члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Предлагач је поднео одговор на ревизију, захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20 и 10/23 - други закон), у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 30. став 1. Закона о ванпарничном поступку, прописано је да се по одредбама овог закона поступа у свим питањима која посебним поступцима садржаним у овом закону нису другачије уређена, као и у другим ванпарничним стварима, за које посебним законом нису уређена правила поступања.

Правила поступања за признање страних судских одлука прописана су Законом о решавању сукоба закона са прописима других земаља у одређеним односима.

Одредбом члана 101. Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља, прописано је да против решења о признавању, односно извршењу одлуке странке могу изјавити жалбу у року од 15 дана од дана достављања решења (став 3), а о жалби против решења из става 3. тог члана одлучује другостепени суд (став 4).

Имајући у виду да Закон о решавању сукоба закона са прописима других земаља прописује могућност изјављивања жалбе против правноснажног решења другостепеног суда о признању судске одлуке, али не и ревизије, ревизија противника предлагача је недозвољена. Наиме, из наведених одредаба посебног закона произлази да против правноснажне одлуке другостепеног суда донете у ванпарничном поступку признања судске одлуке, ревизија није дозвољена.

Такође, с обзиром да ревизија против решења о признању судске одлуке није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија, то чињеница да је другостепени суд преиначио првостепено решење и одлучио о предлогу предлагача не утиче на дозвољеност ревизије, јер се у овом случају дозвољеност ревизије не цени према одредбама члана 403. став 2. тачке 2. ЗПП.

На основу члана 413. и члана 420. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је одбио захтев предлагача за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију, с обзиром да нису били нужни за вођење ове парнице, у смислу члана 154.

став 1. ЗПП, због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић